

HART EN HOOFD, VOELEN-DENKEN-WETEN-HANDELEN

Alle bonafide ingewijde geloofsrichtingen en geestesscholen verklaren dat bij de leerling eerst het hart voldoende open moet zijn wil er van enige serieuze vordering op het bevrijdende geest-zielenpad, en dan juist bedoeld in de *Kracht* Christus, sprake zijn. (*Hoewel niet iedere bonafide scholingsweg exoterisch Christus belijdt, is het wel de Kracht Christi die al deze scholingswegen begeleidt! Zelfs alle scholen vòòr Christus' kruisiging*). Dan wordt het hoofd, het denken, sterker erbij betrokken opdat er ooit een eenheid van hart en hoofd kan ontstaan hetgeen ook wel transfiguratie wordt genoemd. Ofwel, het samengaan van 'zon en maan', van geest en ziel; zelfs kan gesteld worden van het samengaan van het kaïn- en abelelement in de mens. Dit is ook de bedoeling van de schepping. Echter, alleen in *vrijheid* kan de mens deze weg gaan. (*Zie ook artikel Man-Vrouw-Schepping op mijn site*).

Alleen de getransfigureerde mens kan karmavrij, bevrijdend handelen. Deze mens is vrij van het wiel van geboorte en dood, dus van *verplichte* incarnaties. Dat deze mens wellicht nog geregeld vrijwillig op aarde zal incarneren komt omdat, ten eerste, deze mens zich niet echt bevrijd kan voelen omdat vele medebroeders en zusters nog niet bevrijd zijn, en ten tweede, hij/zij staat in het: "Heer, wat wilt U dat ik doen zal". De taak voor deze mens, die in samenspraak met de hogere engelen bepaald wordt, kan een nieuwe incarnatie op aarde inhouden. Waar en hoe ook je specifieke talenten nodig zijn om het plan Gods te dienen, daar ga je natuurlijk met ware liefde in mensendienst arbeiden.

Wat is nu het hart openen zoals hiervoor gesteld is? Wat is voelen?

Kort gezegd komt het erop neer dat de gewetenskrachten, die zich in het hart bevinden, geactiveerd dienen te worden. (Trouwens, we hebben *het* altijd al *ge-weten*; *het* is in ons). Het leerlingschap – om het zo maar aan te duiden – maakt ooit van de mens een 'tovenaars-leerling' die in zelfwerkzaamheid, in zelfovergave, zich opwerkt tot transfiguratie in een god-mens als doelstelling van de schepping. Een mens die met magie – vooral van de spraak – tot scheppende (bevrijdende) arbeid kan komen. Een mens die niet gelooft, maar *-weet-*. Maar het stadium van de tovenaarsleerling is riskant omdat men dan alwel enige magie beheerst, maar nog niet echt *-weet-*. Daarom moet eerst het hart open, het geweten moet spreken. (Interessant dat in de bijbel staat dat hij die weet, strenger gestraft wordt, dan hij die niet weet – na eenzelfde soort gemaakte 'zonde' –. Vandaar 'adel' verplicht nu eenmaal.) Dit openstellen van het hart is dus totaal iets anders dan het 'gewone' voelen, hetgeen veelal een sentiment is, een kortstondig, niet blijvend gevoel. Net als een sympathie of antipathie. Terwijl een diepe emotie voor de ziel een blijvende gewaarwording is. Bijvoorbeeld liefde, een ideaal. En zeker een 'waarheids'-aanraking van de Heilige Geestkracht, inwijding. (Om een profaan voorbeeld te geven: het verschil tussen een soap met zijn onecht acteren – is dus sentiment – en een kwaliteitsfilm met werkelijk echt doorleefd acteren – is dus emotie). Dus voelen heeft vele bewustzijnslagen, van sentiment tot diep innerlijk *waarheidsbeleven*.

Wat is nu denken? Wat is weten?

De mens is (gelukkig) behept met verstand. Dit maakt de mens ook zo uniek in de schepping. Echter ons breinverstand sec is louter gereedschap. Het heeft van zichzelf geen bewustzijn. Terwijl intelligentie een combinatie is van verstand met gevoel/bewustzijn. Ofwel, ons bewustzijn zet ons verstand aan tot denken en handelen (veelal is dit uit verlangen of angst). De mens met een aansturing van zijn denken vanuit een sentiment denkt dus volstrekt anders dan de mens die een aansturing heeft vanuit een (diepe) emotie, een waarheidsbeleving. Laat staan de mens bij wie zijn gevoel volledig is geblokkeerd, of bijvoorbeeld zijn geweten heeft 'kaltgesteld'. Zo een mens denkt dan gemakkelijk emotieloos, of zelfs gewetenloos.

Het denken heeft dan vrij spel. Marten Toonder noemt dit soort denken ‘breinpluk’.
Het gevoel, het geweten doet niet mee, en kan dus ook niet corrigeren. Er is alleen maar breinwerkzaamheid (zie bijvoorbeeld dokter Spock uit Star Trek). Dit maakt de mens ‘koud’. Helaas is de heer van de materie, Ahriman, doende om van de mens zo’n dokter Spock te maken. Een cyborg, een soort kunstmatige mens met louter verstand als van een computer. (Zie eventueel op mijn site het artikel over Ahriman, Lucifer en Christus).

Als ons (hoogstaande) denken gevoed wordt door diepe hart-eroties van vooral *spiritueel waarheidsbelevens* dan wordt deze combinatie, dit hoogstaande (bewustzijns)denken, ook wel genoemd de *hoge rede, of Pistis (Kennis des Heils)*. En dit is dus precies de bedoeling: een diepgaande hartontwikkeling tezamen met een krachtige hoofd(denk)ontwikkeling. (Zie meer hierover onderaan dit artikel enkele citaten en artikelen o.a. van grootmeesters.) *Feitelijk astraal het hart zo groot maken – een ‘groot’ hart ontwikkelen, zodat dit het hoofd gaat omvatten waardoor dan met het hart gedacht kan worden en met het hoofd gevoeld.* Het ge-weten, het oer-oorspronkelijk weten, laaft dan de (nieuwe) ziel waardoor het lagere – ik – met zijn idem lagere (psychologische) ziel zich in zelfovergave aan het Licht, aan de Christuskracht, kan schenken door ‘juiste’ mensendienst (lastig begrip, voel dit met je hart).

De mens die alleen zijn gevoel ontwikkelt, en niet zijn denken (zelfs profaan denken), maakt sneller kans op verdwaald raken in zijn gevoelens. Zijn deze spiritueel dan kan dit aanzetten tot allerlei mystificaties (zie voornoemd artikel: *over de waan van luciferische krachten*), van zelfoverschatting (dat denken heb ik niet nodig want ik voel voldoende), tot arrogantie. Van oudsher, toen de mensheid nog niet zo diep in de materie gevallen was, vooral in de tijd van vòòr Christus, was een sterke hartontwikkeling meestal voldoende om tot verlichting te komen. Velen, bijvoorbeeld geïncarneerde boeddhistische zielen, maar ook vele vrouwen (vanwege de van nature sterkere gevoelsaanleg bij de vrouw, hetgeen de behoefte tot het sterke denken enigszins afremt), zijn vanuit hun vorige incarnatie of van nature gevoeliger voor alleen een gevoelsontwikkeling. Dit wordt ook wel een Abel-ontwikkeling genoemd. Verwar echter gevoel niet met intuïtie. Psychologisch wordt intuïtie min of meer gezien als sterke voorgevoelens, een soort innerlijk gevoelsweten. Terwijl spiritueel esoterisch intuïtie die bewustzijnsstaat is waarbij men *bewust* verkeert in ‘gezelschap’ met de hogere Engelen en Aartsengelen die onze schepping in processen, in aarde-ontwikkelingen, concretiseren en begeleiden. Deze ware intuïtie verkrijgt men pas na ‘verlichting’. *De ‘verlichting’ vindt namelijk plaats in het hoofd (in de 4^e hersenholte) en niet in het hart!* Door ‘bevrijdende’ levenshouding heeft men dan al reeds ontwikkeld de *zuivere* helderziendheid en inspiratie. (Verwar dit niet met de oude Atavistische helderziendheid die vroeger bijna iedereen bezat).

De mens die alleen zijn denken voorrang geeft, en zijn gevoelens ondergeschikt maakt, heeft sneller kans op verharding van zijn wezen en op louter materieel denken. Vertrouwd wordt dan alleen op de (schijn) ‘zekerheid’ van de zintuigen. Dat alleen is dan zijn/haar waarheid. Als deze mens spiritueel denkt (dit is dan meestal een karikatuur van de ‘ware’ spiritualiteit; en tevens wil men gewoonlijk macht over een ander en niet over zichzelf) dan legt men de looper uit voor occultisme. Men denkt en wil dan dat het doel de middelen heiligt, terwijl het helaas uitgeschakelde geweten weet dat, juist andersom, *de middelen het doel moeten heiligen!* Rücksichtlos, soms gewetenloos wordt alles in stelling gebracht om de machts- en bezitswellust (van het lagere –ik–) te bevredigen. Vooral voor mannen die van nature alleen het hoofd vertrouwen, en niet het gevoel, is het occultisme een valkuil. Echter ook voor mensen (weer voornamelijk mannen) die ooit met zwarte magie geëxperimenteerd hebben (waarbij bijvoorbeeld ook zelfs reclame een aanloop, een opmaat is voor zwarte magie!). Omdat in onze tijd Ahriman erg krachtig is, is de materiële occulte route nu sterker dan ooit.

Samengevat kan gesteld worden dat weliswaar eerst het hart geopend dient te worden: van het 'lage' gevoel (Venus) opklimmend naar het hoogstaande gevoel (Uranus). Maar dat in het gevoel blijven zitten, zelfs al is dit het hoogstaande gevoel, tot mystificaties aanzet als niet het denken in gelijke mate mee ontwikkelt: van het lagere denken (Mercurius) opklimmend naar het hoogstaande denken (Neptunus). Maar alleen in het denken blijven is ook niet de bedoeling en zet de loper uit voor occultisme en verharding en zuiver materialist worden. (Zie eventueel op mijn site de lezing 'Wat is het verschil tussen astrologie en astrosofie').

De juiste zielenstemming is eerst bewust te worden van je gedachten en je gevoelens; dan de gevoelens ongeforceerd proberen te zuiveren (purificeren) door onder andere het verlangen te 'richten' op het 'hogere', en het denken te verbinden met de Heilige Taal door onder andere het lezen en bespreken van hoogstaande literatuur (bijvoorbeeld van Jan van Rijckenborgh, Rudolf Steiner, Omraam Mikhaël Aïvanhov, Boeddha, Krishnamurti, Mani, Blavatsky, Böhme, J. von Halle enzovoort; maar ook de bijbel, veda's en andere werken). Jan van Rijckenborgh, stichter van het Lectorium Rosicrucianum, noemt deze eerste stappen de mercuriusinwijding en de venusinwijding. Rudolf Steiner, stichter van de antroposofie, gaf zelfs aan dat de hersens door denken gekraakt moeten worden.

De mens dient dus zijn hersens te kraken. Waarom? Omdat hij in het denken moet vastlopen. Het gezegde dat 'de som van alle denken is dat wij niets weten' dient door iedere mens zelf aan den lijve ondervonden te worden. Je moet de mercuriusladder op om 'bovenaan' deze ervaring te hebben. Eerst dus vol worden van (tweedehands) esoterische kennis, dan loslaten, leeg worden zodat je vol-ledig wordt. Dan pas komt er een nieuwe kennis, te weten eerstehands kennis ofwel hersenvrij denken. Dat is de mercuriusinwijding die tot Pistis wordt: kennis des Heils. De kennis an sich is dus niet bevrijdend, maar deze route schenkt wel bewustzijn met de hieruit voortvloeiende opstuwende levenshouding (adel verplicht). Laten wij niet vergeten dat de profeet Hosea, en later ook Christus, gezegd hebben dat de mensheid verloren gaat aan gebrek aan kennis (des heils natuurlijk)! Niet dus aan liefde, wijsheid, geduld, volharding, nederigheid enz. Nee, aan kennis! Daarom is het correcte gezegde zo mooi dat 'het hoogste weten is van het Niets (=God) te weten'. Dus *niet* niets weten, want dat is onzin. *Van* het Niets (het Ayn Soph = God) weten! Ahriman heeft dit gezegde corrupt gemaakt met zijn 'niets weten is het hoogste'. Echt onzin! Ook heeft Ahriman het volgende gezegde corrupt gemaakt: 'De waarheid is eenvoudig', zo zegt de volksmond. Maar het gezegde dient eigenlijk te luiden: 'Het *karma* van de waarheid is eenvoudig'. De waarheid is namelijk uiterst complex! Er is niets moeilijker dan de Waarheid! Maar als je het eenmaal snapt dan is het eenvoudig (= dan het karma van de Waarheid). Ahriman wil niet dat de mens Christus (= De Waarheid! = Maät) vindt. Ahriman werkt niet met hele leugens, maar met halve waarheden, zodat je voldoende kennis moet hebben om dit bedrog te kunnen doorgronden. (Bijbel: halve waarheden zijn erger dan hele leugens). En Lucifer geeft de mens aan dat hij die kennisladder, de *mercuriusinwijding*, niet nodig heeft, want je weet al genoeg! Zelfbedrog, zelfoverschatting en waan, de tools van Lucifer.

Zo zal de mens dus ook zijn gevoel, zijn hart ongeforceerd, door innerlijk weten, dienen te louteren van alle aardse verlangens. Vooral door het zojuist genoemde richten van het verlangen. Het verlangen richten naar genezing van onze microkosmos, het heel worden, heilig worden, heet het heilbegeren en resulteert in de *venusinwijding*. In de *marsinwijding* vindt dan de bevrijdende daad plaats, de zelfovergave aan Christus.

Paul Wink

CITATEN EN ARTIKELEN

Begrijpen met het hart

Pas dan heeft de mens een ding begrepen, als hij het met het hart heeft opgenomen (Duits: erfasst). Verstand en rede zijn slechts bemiddelaars voor het inzicht van het hart. Door verstand en denkvermogen komt men tot de goddelijke gedachten. Maar als men zo de gedachten heeft, dan moet men die liefhebben leren. De mens leert meer en meer alle dingen liefhebben. Dat wil niet zeggen dat hij kritiekloos zijn hart aan alles hechten (Duits: hängen) moet, wat hij ondervindt. [...] Maar als men probeert een wezen of ding in zijn goddelijke grond te zien, dan begint men het ook lief te hebben, Als ik een ontaard mens voor mij heb, dan moet ik niet zijn verdorvenheid liefhebben. Dit zou een vergissing zijn en hem zou ik er niet mee helpen. Als ik er echter over nadenk hoe deze mens tot zijn morele verval gekomen is, en als ik hem bijsta de verdorvenheid af te leggen, dan help ik hem, en ik zelf dring verder door naar de waarheid. Ik moet overal zoeken, hoe ik kan liefhebben.

God is in alle dingen, maar dit goddelijke in een ding moet ik zoeken.

Niet de buitenkant van een wezen of ding moet ik zonder meer liefhebben, want die is bedrieglijk, en dan zou ik gemakkelijk kunnen houden van het verkeerde.

Maar achter alle illusie ligt de waarheid, en die kan men altijd liefhebben.

Rudolf Steiner - GA 266a – Aus den Inhalten der esoterischen Stunden – Berlijn 24-10-1905

“Het edelste plezier is de vreugde van het begrijpen en ik zoek vooral naar de belangrijkste beweegkracht achter alles.”

Leonardo da Vinci

“God wil dat wij van al Zijn werken weet hebben en dat wij kennis bezitten van de geheimen van de natuur en dat ons niets ontgaat, dat wij van alles weten. Niets is zo geheim dat het niet aan de dag kan komen; het moet tevoorschijn komen, of het nu in de sterrenhemel, in de zee of in de aarde is, alles moet aan de dag komen en wel door de mens die alles ontdekt”.

Paracelsus (1490-1541)

De wereld van het geestelijke is uiteengevallen. Het christendom is de absolute waarheid, maar heeft een vorm gekregen waaraan de rede ontbreekt. Daarom spreekt zij de mens van deze tijd niet (zo) aan. Oost en west, vormloze inhoud en inhoudloze vorm, kunnen niet verder, en streven naar synthese.

Wladimir Solovjev (±1900)

De weg van de hoogste kennis is tegelijk de weg van het hoogste mededogen. Door kennis en inzicht moet men tot medegevoel komen, niet door frasen. Allen die er vol medelijden omheen staan, kunnen bij een beenbreuk niet helpen, behalve de ene die weet wat hij moet doen en die het been op de juiste wijze zet. Als men alleen maar preekt, dan is het alsof men voor een kachel gaat staan en tot hem spreekt: Jouw plicht is het de kamer warm te maken. – Net zo is het als men tegen de mensen zegt, dat ze broederlijke liefde moeten oefenen. Zoals men in de kachel hout moet leggen en het moet aansteken, zo moet men de mensen datgene geven waardoor de zielen zich broederlijk kunnen gaan verbinden, en dat is kennis, maar bovenal kennis des heils.

R. Steiner - GA 97 – Das christliche Mysterium – Wenen, 22 februari 1907 (blz. 245)

Het hoogste weten is van het Niets (= vertaald van Ain Soph = God!) te weten.

Je kunt de bouw van de menselijke hersenen alleen maar begrijpen, als je ze beschouwt met het oog op hun functie. Deze functie bestaat erin de lichamelijke basis te vormen voor de denkende geest. Dit blijkt als je alle dieren met elkaar vergelijkt. Bij de amfibieën zijn de hersenen nog klein ten opzichte van het ruggenmerg; bij de zoogdieren worden ze relatief groter. Bij de mens zijn de hersenen het grootst ten opzichte van het gehele verdere lichaam. Tegen een dergelijke opvatting over het denken bestaan bepaalde vooroordelen. Sommige mensen zijn geneigd het denken te onderschatten en het 'innige gevoel' of de 'beleving' hoger te stellen. Ja, er wordt wel gezegd: niet door het 'nuchtere denken', maar door de warmte van je gevoel, door de onmiddellijke kracht van je belevingen verhef je je tot hoger inzicht. Mensen die dat zeggen zijn bang, door helder te denken hun gevoelens af te stompen. Bij het alledaagse denken, dat zich bezighoudt met wat nuttig is, is dat zeker het geval. Maar bij de gedachten die zich op hogere gebieden van de werkelijkheid richten, gebeurt het omgekeerde. Geen enkel gevoel, geen enkel enthousiasme kan worden vergeleken met de ervaringen van warmte, schoonheid en verhevenheid die worden opgeroepen door de zuivere, kristalheldere gedachten over hogere werelden. *De hoogste gevoelens zijn nu juist niet die gevoelens die 'vanzelf' opkomen, maar die welke door een energiek denken worden veroverd.* Het menselijk lichaam heeft een bouw die bestemd is voor het denken. Dezelfde stoffen en krachten die ook in het rijk van de mineralen voorkomen, zijn in het menselijk lichaam op zo'n manier samengevoegd, dat het denken zich kan openbaren. Deze minerale bouw, die naar zijn functie is gevormd, wordt in het vervolg het fysieke lichaam van de mens genoemd.

Rudolf Steiner – Theosofie – Hoofdstuk 'Lichaam, ziel en geest'

*Oud Middeleeuws gezegde: **Rede en Zede (Geweten) zijn één.***

Voor het opzoeken van wat in de geestelijke wereld is behoort helderziendheid, voor het begrijpen van de hogere wijsheden is enkel gezond verstand en logica nodig. Weliswaar zijn tegenwoordig velen van een min of meer materialistisch denken of van de onfeilbaarheid-waan bezeten, die voortkomt uit de positivistische wetenschap. (**Positivisme: De term duidt op een filosofie die zich enkel op waarneembare feiten baseert en godsdienstige of metafysische verklaringen van de hand wijst** – Wikipedia). Dit is de reinste fantasterij. Als de mensen eens wisten dat ze in feite alleen in inbeeldingen leven, dat ze niet weten, wat werkelijk en wat niet werkelijk is! De onfeilbaarheid van de Paus willen ze weliswaar niet erkennen, zich zelf houden ze echter normaliter voor onfeilbaar. Degenen die op het standpunt van de wetenschap staan, zijn tegenwoordig het meest intolerant. De geesteswetenschapper beschouwt hij als een dwaas, en zichzelf? Nu ja, als een onfeilbaar mens!

Rudolf Steiner – GA 56 - Berlijn 28 november 1907 (bladzijde 119)

*Maar zoals de Griekse wijsgeer **Heraclitus** 500 jaar voor Christus al zei:
"De Wijzen zijn niet altijd geleerd; en de geleerden zijn niet altijd Wijs!"*

Boeddha: "Wijsheid verkrijgt men niet met *nadenken*."

"Want het denkvermogen is een alchemistisch en magisch vermogen, dat in staat is om heilzame elementen en stromingen aan te trekken en schadelijke stromingen af te weren, maar ook om het kwade en het goede te transformeren."

Omraam Mikhaël Aïvanhov, uit *Mystiek van man en vrouw*.

Gezegde: *Zonder tegenwind kun je geen vlieger oplaten.*

We worden in deze fysieke wereld geboren, omdat er hier op aarde dingen te ervaren en te beleven zijn, waarvoor geen mogelijkheid bestaat in de geestelijke werelden. De vruchten hiervan moet men meebrengen in de geestelijke werelden na de dood. Om dit alles te bereiken, moet men vooral de fysieke wereld met zijn geest willen leren kennen. Ter wille van de geestelijke wereld moet men onderduiken in deze fysieke wereld.

Neem als voorbeeld een mens die, naast het voldoen van al zijn normale verplichtingen, een diepgaande geestelijke belangstelling heeft en hiervan veel kennis heeft vergaard, en zelfs belijdend theosoof is. Zijn vergaarde kennis en zijn hoge geestelijke belangstelling geeft een zekere innerlijke wellust in zijn ziel, een echt luciferisch genot, al is het dan ook geraffineerd en verfijnd. Echter, hiervan wordt niets meegenomen door de poort van de dood als deze mens geen flauw idee heeft van wereldse processen. Als deze mens geen interesse heeft in bijvoorbeeld welke weg de kapitalistische wereld opgaat – die sedert het begin van de negentiende eeuw de macht in handen heeft -, of wat er wordt besproken in de politiek, of hoe een tram kan rijden – waar persoon ook zelf gebruik van maakt -, of wat er gebeurt als een kaars brandt enz., dan heeft men niets aan de kennis van astraal- en etherlichaam, karma en reïncarnatie e.a. Pas als de geestelijke kennis het instrument wordt om onder te duiken in het materiële leven om daar op te nemen wat niet mogelijk is in de geestelijke werelden en wat daar toch binnen gedragen moet worden, is het waardevol.

R. Steiner, 12-12-1919 uit “Het mysterie van de triniteit Lucifer, Christus, Ahriman”.

Een idee is een generator van energie. Wil je uit deze energie leren putten, dan zul je de idee moeten doorgronden, erin door kunnen dringen en met dit idee aan het werk gaan.

Een idee is een wereld op zich. Plaats een goddelijk idee in uw hoofd, en u zult zien wat dit voor u zal doen: het zal heel uw bestaan verbeteren....

De Ingewijde dringt door tot de bron en kan alzo, bijvoorbeeld, de afwezigheid van harmonie, de wanorde, door inzicht herstellen. Hij kan genezen.

Ideeën gaan aan de gedachte vooraf, geven er richting aan. Wanneer een idee door affiniteit (dit is een zeer krachtig geestelijk instrument) voor je gaat leven, gaan je gedachten en gevoelens stromen.

Er is een hefboomfunctie tussen idee en verbeeldingskracht naar verlangen en uiteindelijk handeling. Om een idee tot leven te brengen is het wezenlijk er eerst iets in te zien, en er dan alles over te weten. Beelden zijn essentieel om ons verlangen aan te wakkeren.

Aïvanhov pleit ervoor dat men zich al vroeg in het leven leert inzetten voor een idee. Zeker de jeugd heeft er behoefte aan te worden geïnspireerd door ideeën. Het idealiseren van topsporters, film- en muziekiconen versterkt weliswaar niet het onderscheidingsvermogen en de eigen identiteit, maar zo leert men levensdromen, ideeën, een eigen visie uit te dragen.

Zo kan dit idealiseren stimuleren kennis van de ideeën te ontwikkelen. En kennis van ideeën is juist een geestelijke bron waar je zingeving uit kunt putten.

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Gezegde:

“Heeft u een goed idee, laat er geen gras over groeien, want spoedig groeit het gras over u”.

Rudolf Steiner zegt over idealisatie dat het in de jeugd beleven van een sport/filmidool door voornoemde spirituele levenshouding van diep inzicht later om kan stulpen in het beleven van Christus als Idool. En van een idool wil je toch alles weten.....

De mens is uitgenodigd tot zelfinwijding = zelfinitiatie. Het woord initiatief komt van initiatie. Wil men dus tot zelfinwijding komen dan dient men zelf initiatief te nemen.

“Ik verzoek u, en heb dat ook in Berlijn gedaan, om niets van wat ik ooit gezegd heb of nog zal zeggen op autoriteit en geloof aan te nemen”.

– **Rudolf Steiner – De volkszielen – GA 121 – Kristiana (Oslo) 17 juni 1910**

“Twee levenssferen horen bij elkaar: Christendom en wetenschap. Beide moeten tot elkaar in relatie staan.”

Johann Valentin Andreae, beroemde Duitse dominee en natuurwetenschapper, 17^e eeuw.

De toekomstige jeugd. (**Uitspraken van R. Steiner** tegenover mevr. Sybell-Petersen, doorgegeven in een voordracht door Adelheid Petersen in augustus 1950.)

De toekomstige jeugd komt uit heel andere kosmische werelden dan wij, dat zal zich in de toekomst nog sterker voordoen. Deze jeugd brengt een ongelooflijk denkvermogen, een virtuositeit in het denken mee. Dat is echter de grootste verzoeking en tegelijk de grootste ahrimanische aanval tegen de antroposofie (of rozenkruis). Daar dreigt het gevaar dat door het ongelooflijke gemak waarmee geesteswetenschappelijke begrippen worden opgepakt, de zaak in het denken blijft steken, en dat zich een ongelooflijk tevredenheidsgevoel ontwikkelt in het denken over antroposofie (of rozenkruis); maar tot de scholing zal niet worden doorgestoten. Het enige wat de jongeren gegeven kan worden, wat hun kracht zal geven om de toekomstige gebeurtenissen het hoofd te bieden, is dat ze de antroposofie (als zielenbevrijdingsweg) in de scholing ontdekken. De scholing is het fundament en het enige waardoor de studie tot een werkelijk doel kan leiden.

Als antroposofie (en/of rozenkruis) als wetenschap wordt geleerd, wordt ze schadelijk. Het mag nooit alleen maar theorie zijn; ze moet concreet tot leven komen. Als het alleen maar bij een leer blijft, dan wordt ze gedood en wordt ze overgegeven aan Ahriman, de Heer van de Dood. Het denken en het zich eigen maken van een paar geesteswetenschappelijke, spirituele begrippen valt de mensen van nu veel makkelijker dan slechts één enkele gewoonte afleren. Wat de antroposofie (of rozenkruis) van onze zielen maakt, dat is veel belangrijker dan al het louter theoretische weten over geesteswetenschappelijke begrippen.

RUMI: *“Je bent niet alleen de druppel in de oceaan, je bent ook de oceaan in de druppel”.*

“De wiskunde is een koninklijke wetenschap. In niets openbaart zich op aarde het goddelijke zo duidelijk (zo bewijsvoerend) als in die wetenschap.”

Johann Valentin Andreae, beroemde Duitse dominee en natuurwetenschapper, 17^e eeuw.

Lao-Tse: *“Wat je wilt ontvangen, moet je eerst geven”.*

Men kan nooit tot werkelijke zelfkennis komen zonder deze zelfkennis te zoeken door middel van kennis van de wereld. Broeden in het zelf levert geen zelfkennis op.

Wereldkennis schoolt ons zelf pas zo, dat dit zelf tot zelfkennis kan komen. En anderzijds: Niemand kan tot kennis van de wereld komen zonder dat hij de weg in het eigen zelf gaat.

Wereldkennis is niet mogelijk zonder zelfkennis. Deze twee dingen schijnen elkaar zelfs enigszins tegen te spreken, maar deze tegenspraak is levend en vruchtbaar:

Geen wereldkennis zonder zelfkennis, geen zelfkennis zonder wereldkennis. Het is als een pendel die heen en terug uitslaan moet. Zo moet de mens in zijn leven zoeken, steeds de pendelslag zoeken tussen zelfervaring en wereldervaring.

Dat geeft dan de versterking van de ziel, de innerlijke activiteit van de ziel, die tegenwoordig en voor de toekomst van de hele mensheid steeds noodzakelijker zal worden.

Rudolf Steiner – GA 192 - Stuttgart 1 mei 1919 (bladzijde 71)

“Voor degenen die inzicht hebben (o.a. hoe de drie tegenmachten werken richting leugen, zelfzucht en vernietiging), is het nu hun taak, de mensheid voor te lichten. *Het belangrijkste sociale werk in onze tijd is om de mensen tot in de verste omtrek wakker te schudden*”.

Rudolf Steiner, Dornach 15-12-1919.

Gezegde: “*Als de waarheid doorklinkt, hoeft hij niet bewezen te worden!*”

“Het lijkt mij verkeerd indien de antroposoof (lees ook rozenkruiser e.a.) *alleen maar* afwijst wat buiten zijn gebied van het tegenwoordige geestelijke leven wordt voortgebracht. Doet hij dit ook nog op een dusdanige manier dat de deskundige meteen doorheeft dat wordt afgewezen wat nog helemaal niet voldoende is gekend, dan zal de antroposofie nooit iets tot stand kunnen brengen.-----Eerst moet overal met zorg worden onderzocht in hoeverre in een (wetenschappelijke) opvatting (buiten de antroposofie) een gezond uitgangspunt ligt. Eventuele kritiek hoeft zeker niet achterwege te blijven wat eerst tot in de bijzonderheden tot zijn recht gekomen is. Dus uit den boze is zonder goed onderzoek direct kritiek uit te oefenen. Men dient wat onze huidige cultuur voortbrengt *in het juiste licht te zien*. Wellicht moet men vaak toch met harde kritiek komen, juist als men zich **positief** en niet negatief tegenover de verschijnselen van onze tijd opstelt!”

Uit brief aan de leden van 9 maart 1924 van Rudolf Steiner

Gezegde:

Zonder wrijving is er geen vooruitgang. Als er geen wrijving is, komt er geen glans.

“Wat de antroposofie leert zijn verzonnen voorstellingen, want in onze wetenschap zijn zulke dingen er eenvoudig niet”

De wetenschap kan de resultaten van de bovenzinnelijke waarnemingen evenmin afwijzen als de blinde de uitspraken van de ziende over de kleurenwereld afwijzen kan. Maar de wetenschappers zijn in dit opzicht intolerant. Zij willen niet op hun eigen gebied blijven en ook de anderen laten begaan, maar ze verklaren eenvoudig: ‘Wat wij zien, dat is de enige waarheid en wat niet op onze manier wordt onderzocht, dat klopt niet, is onwetenschappelijk.’ Men kan daarom horen zeggen: ‘Wat de antroposofie leert zijn verzonnen voorstellingen, want in onze wetenschap zijn zulke dingen er eenvoudig niet.’ Daarbij wordt echter in het geheel niet bedacht, dat iemand over de resultaten van de antroposofie helemaal niet oordelen kan, als hij van de innerlijke zintuigen niets weet. Er zou toch minstens de ene, gehele onweerlegbare waarheid toegegeven moeten worden, dat over een zaak nooit iemand wat kan beslissen, die ze niet waarneemt, maar alleen degene die ze waarneemt. Als duizend natuuronderzoekers zeggen: ‘Dit is bijgeloof, want wij zien daarvan niets’, dan weegt dat niet op tegenover een enkele mens die de zaak gezien heeft.

Rudolf Steiner GA 034 – *aus den Zeitschriften «Luzifer»* September 1905 (bladzijde 393).

“Het enig écht waardevolle is INTUÏTIE. De intuïtieve geest is een heilig geschenk en de rationele geest is haar trouwe dienaar. We hebben een maatschappij geschapen, die de dienaar vereert, en het heilige geschenk is vergeten.”

Albert Einstein

“De mensen hebben nog niet begrepen dat je niet met je verstand de grootste uitvindingen doet en vooruitgang boekt, maar met je bewustzijn van de ziel.”

Christina von Dreien

Onze intelligentie gaat een bepaalde weg; tegenwoordig verkeren we nog sterk in een ontwikkeling van de intelligentie zoals de Grieken die hadden. Door onze intelligentie begrijpen wij dat wat aan de dood onderhevig is. Maar ook deze vorm van intelligentie die het dode begrijpt, verandert. In de komende eeuwen en millennia zal deze intelligentie iets totaal anders worden. Onze intelligentie heeft nu al een bepaalde aanleg. De mensheid zal terechtkomen in een ontwikkeling van de intelligentie waarin deze de neiging zal hebben alleen het onware, de dwaling, het bedrog te begrijpen, en alleen het kwade uit te denken. De leerlingen van de esoterische scholen, en met name de ingewijden, wisten vanaf een bepaalde tijd dat de menselijke intelligentie een ontwikkeling naar het kwade doormaakt en dat het steeds moeilijker zal worden alleen door intelligentie het goede te herkennen. De mensheid verkeert nu nog in deze overgang. Wij zouden kunnen zeggen: het lukt de mens nog net, wanneer hij zijn intelligentie gebruikt en geen buitengewoon wilde instincten in zich heeft, enigszins naar het licht van het goede op te zien. Maar deze menselijke intelligentie zal steeds sterker de neiging vertonen, het kwade uit te denken, het kwade in te voegen in het morele en in het kennen, de dwaling. Dat was een van de redenen waarom de ingewijden zich de mannen van zorg noemden, omdat de ontwikkeling van de mensheid in de eenzijdigheid, zoals ik die zojuist uiteengezet heb, inderdaad zorgen baart; zorgen juist om de ontwikkeling van de intelligentie. Het is tenslotte niet voor niets dat de intelligentie de moderne mens zozeer met trots en hoogmoed vervult. Dat is, zo zou ik het willen noemen, een voorproefje voor het kwaad- worden van de intelligentie in de vijfde na-Atlantische periode, waarin wij nog maar aan het begin staan. Wanneer de mens niets anders zou ontwikkelen dan zijn intelligentie, dan zou hij op aarde een boos wezen worden. Wanneer wij vertrouwen willen hebben in de toekomst van de mensheid en deze toekomst als een vruchtbare toekomst willen zien, dan mogen wij niet vertrouwen op de eenzijdige ontwikkeling van de intelligentie. In de Egyptisch-Chaldeeuwse tijd was deze intelligentie nog iets goeds, maar daarna is zij tot iets geworden dat verwant is met de krachten van de dood. Deze intelligentie zal een verbinding aangaan met de krachten van bedrog, van dwaling en van het boze. Hierover zou de mensheid zich vooral geen illusies moeten maken. We moeten er in alle openheid rekening mee houden dat we ons moeten beschermen tegen eenzijdige ontwikkeling van intelligentie. Niet voor niets zal er juist door de antroposofisch georiënteerde geesteswetenschap iets anders kunnen komen: namelijk het opnemen van dat wat door een vernieuwd schouwen uit de geestelijke wereld kan worden verworven, wat niet door intelligentie begrepen kan worden maar pas begrepen kan worden wanneer men accepteert wat de wetenschap van de inwijding door middel van het schouwen uit de geestelijke wereld haalt.

Rudolf Steiner – GA 296 –16 augustus 1919 (bladzijde 89-90)

Een eerste grondbeginsel, dat moet worden gewonnen, is de oude, mooie spreuk van de Griekse wijzen: Wie tot de waarheid wil komen, moet de eigen mening niet in acht nemen. [...] Meningen en standpunten moet de spirituele zoeker zich afwennen. Hij heeft geen mening, omdat alle meningen zijn als beelden, die vanuit verschillende standpunten ontstaan, en die zo verschillend zijn als de mensen die de wereld van de meest verschillende kanten bekijken. Van de ene kant is het beeld vanuit een materialistisch standpunt, van de andere kanten vanuit een spiritueel of een mechanistisch of vitalistisch standpunt. Dat zijn allemaal meningen. Ze niet theoretisch te erkennen, maar zo te leven met een wereldbeschouwing, dat alle meningen als beelden van verschillende kanten zijn, dat is de innerlijke tolerantie waar het om gaat. Mening en mening moeten zich niet onderling bestrijden. Dan komt er de innerlijke en uiterlijke tolerantie, die we nodig hebben als de mensheid een heilzame toekomst tegemoet wil gaan. Bron: **Rudolf Steiner – GA 108 – Die Beantwortung von Welt- und Lebensfragen durch Anthroposophie – Wenen 23 november 1908 (bladzijde 46-47)**

Gezegde: "Hij die weet wat hij niet weet, weet meer dan hij die niet weet wat hij wel weet".

Ware woorden zijn niet altijd mooi.

Mooie woorden zijn niet altijd waar.

Een goed mens redetwist niet.

Wie redetwist is geen goed mens.

Een wijs mens hoeft niet geleerd te zijn.

Een geleerde is nog geen wijs mens.

De wijze vermeerdert niet voor zichzelf.

Des te meer hij aan anderen geeft, des te meer bezit hij zelf.

Het is de Tao van de hemel om anderen te bevoordelen en niet te benadelen.

Het is de Tao van de wijze om te doen en niet te strijden.

Tao Te Tjing, Lao Tse, tekst 81

"Psychisch en spiritueel is de mens een androgyn wezen: het mannelijk principe wordt in hem vertegenwoordigd door het verstand, de gedachte, en het vrouwelijk principe door het hart, het gevoel. De vereniging van deze twee principes geeft geboorte aan een kind: de wil, of de daad. Al onze daden zijn de vrucht van een gedachte (de vader) en een gevoel (moeder). We ontmoeten wel eens erg actieve mensen bij wie het verstand en het hart niet zo ontwikkeld zijn. Maar ook bij hen is een handeling noodzakelijkerwijs het kind van het verstand en het hart, of liever van het gebrek aan onderscheidingsvermogen in hun verstand en het gebrek aan liefde in hun hart. Handelen met intelligentie en gevoeligheid, of gedachteloos en zonder liefde, is altijd geboorte geven aan een activiteit die de vrucht is van het verstand en het hart. De aard van het kind hangt af van de graad van ontwikkeling en cultuur van de 'ouders'. Wanneer de gedachten geïnspireerd worden door wijsheid en de gevoelens geïnspireerd worden door liefde, zullen de handelingen die daaruit voortvloeien onvermijdelijk de sporen van die wijsheid en die liefde in zich dragen."

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Fragment uit 'Inwijding' van Elisabeth Haich Hoofdstuk 'De vorm van de piramiden' – Over het 'leren kennen' van God. Pagina 258 t/m 260:

[...] Maar leer jij nu de wet van de driedimensionale wereld kennen, die echter *zonder de wet van de geest niet zou kunnen bestaan, maar op deze wet berust*. Aangezien de oerbron van alle wijsheid, alle openbaringen, het eeuwige ZIJN - *God* - is, maar *God* in het ongeopenbaarde, boven tijd-ruimte is, en in de werelden van de dimensies alleen Zijn openbaringen geprojecteerd verschijnen, moeten we, om deze wetten juist te verstaan, van *God* uitgaan. De moeilijkheid om over *God* te spreken is altijd dat *God* boven de kenbare wereld staat en ieder mens *God* alleen maar in zoverre *kan* begrijpen en vatten, als hij zelf in staat is *God* bewust te beleven, te openbaren en te realiseren. Dat wil zeggen: in hoeverre hijzelf *God kan zijn! God leeft in alles en alles leeft in God*, maar toch kan alleen die mens *Hem* in zijn eigen volmaakte wezen begrijpen, die zelf *God geworden* of nooit uit *Hem* weggevallen is. *God begrijpen kan slechts God alleen*. Het feit, dat zelfs de primitiefste oermens zijn godsbegrip heeft, bewijst dat het goddelijke *Zelf-bewustzijn* ook in hem is, zij het op nog zo'n laag niveau en in nog zo'n schemertoestand. In *God* bewust te worden, *God* ten volle te begrijpen en *God te zijn* betekent echter: met zijn eigen goddelijk *Zelf - God immanent* - volledig één te zijn. Dat is gemakkelijk gezegd, maar heel moeilijk te doen. Want doordat de mens uit zijn goddelijk *Zelfbewustzijn* gevallen is, kan hij zich *God alleen maar naar gelang van zijn persoonlijk opvattingsvermogen voorstellen*.

Hoe kan hij weten, wat de werkelijke, levende *Godheid* in haar volmaaktheid is, wanneer zijn voorstellingsvermogen alleen maar met het niveau van de, van de eenheid gescheiden,

afgezonderde, weggevallen persoon overeenstemt? Hoe zou het eindige het oneindige kunnen begrijpen, hoe zou het tijdsgebundene het eeuwige, het sterflijke het onsterflijke, het schijnwezen het eeuwige ware *Zijn - God* - kunnen begrijpen, ervaren, identiek met *Hem* worden? En toch moet de mens *Hem* bereiken. Dat eeuwig verlangen, het onuitblusbaar hunkeren helpt hem en drijft hem in de richting van zijn goddelijk *Zelf*. Over de onoverbrugbaar schijnende kloof tussen het persoonlijk-sterflijke en het onpersoonlijk-eeuwige slaat het verstand - het grootste, maar ook het gevaarlijkste geschenk Gods - een brug. Door het verstand geraakte hij in de verzoeking met zijn bewustzijn uit de eenheid te vallen, maar het verstand schenkt hem eveneens de mogelijkheid *met volledig zelfbewustzijn in de eenheid terug te keren*. Door het verstand is hij in staat de waarheden *te begrijpen*, en als hij begrepen heeft, zal hij lang zoeken en steeds weer proberen - totdat het hem op een goede dag gelukt - de enige weg naar de realisatie van het *Zelf* te vinden.

Realisatie betekent: iets *zijn*. Want zolang men over iets denkt of spreekt, is men het niet. Je kunt over een kat of een leeuw nadenken, maar dat betekent daarom nog niet, dat je ze gerealiseerd hebt; dat je een kat of een leeuw geworden bent. Je kunt eveneens over *jezelf* nadenken, zonder dat je je *Zelf*, je goddelijke, scheppende *Zelf* bent. Iets denken is van dat iets gescheiden zijn, want als je ook maar een enkele gedachte van je uit laat gaan, dan ben jij - de denker - en het voorwerp van je denken - het overdachte - slechts door het denken *verbonden*, maar niet *identiek* met dat voorwerp. Wat in je verstand aanwezig is, *ben* je daarom nog niet. Het verstand behoort jou toe, het is een wonderbaarlijk instrument, een spiegel, waarin je alles kunt projecteren en alles kunt herkennen; maar het verstand is niet jij. Het verstand is buiten je *Zelf*, en dus is *wat jij door je verstand vermag* niet jij, het is geen realisatie. Als de mens *God* buiten zich zoekt, kan hij vaak, ja zelfs aldoor aan *God* "denken", hij kan tot *God* "bidden", hij kan *God* met zijn gehele wezen "liefhebben", maar daarom is hij nog helemaal niet met *God* identiek geworden. Want door het zoeken *buiten* zich kan de mens *God* nooit vinden! De schepper in de mens is het eigen *Zelf*, en diens laatste en verst van zijn eigen middelpunt verwijderde manifestatie is het kleine "ik", het persoonlijke "ik-bewustzijn". Het persoonlijke "ik" in de mens is het door de materie - in het lichaam - weerspiegelde beeld Gods. Als de mens dus uit het ver-weg-zijn tot de identiteit met *God* terug wil keren, moet hij met zijn bewustzijn *dezelfde* weg inslaan: hij moet, *van zijn persoonlijk "ik" uitgaande, zijn bewustzijn steeds dieper en dieper in zichzelf terugtrekken* en zich naar zijn ware *Zelf*, zijn *Schepper*, wenden, *tot hij zich bewust in Hem constateert*. Dat betekent echter, dat in deze toestand niet het schepsel -de persoon - zichzelf herkent of erkent, aangezien hij niet in werkelijkheid bestaat en als schijnwezen geen bewustzijn met terugwerkende kracht, geen Zelfkennis, kan hebben, maar de *Schepper herkent zichzelf in het schepsel, in de persoon. Dit is de enige mogelijkheid dat het gescheiden-zijn* ophoudt, dat het bewustzijn zich in een eenheidstoestand bevindt, dat het "zich-zelf-denken" ophoudt en tot "zich-zelf-zijn", tot "zelfkennis" wordt. In deze toestand zijn de Kenner, het Gekende en het Kennen een en hetzelfde subject: het *Zelf* - de *Schepper* - kent, herkent, erkent *Zichzelf* in zich! Alleen op deze wijze kan de mens *God* ervaren; dit is de *opstanding*. In deze toestand ziet hij in, dat zijn eigen *Zelf hem* geschapen heeft en aldoor schept; dat dus zijn *Zelf* zijn eigen schepper is, maar evengoed is *datzelfde enige Zelfde Schepper van het ganse Al!* En dientengevolge beleeft hij in zijn goddelijke zelferkenning, in zijn Zelfbewustzijn tegelijkertijd ook het scheppend - kosmisch Albewustzijn en wordt hij met de Zelferkenning tegelijkertijd alles-kennend: alwetend. Deze goddelijke staat, waarin de *Schepper Zich-zelf (her)kent*, kunnen ook getallen symbolisch uitdrukken: *God in zijn in-zich-rustende staat is de een-in-drie en de drie-in-een*. De *een* en *drie* zijn nog in ongedeelde eenheid. In de ideeënwereld van de geometrie is de vorm van de gelijkzijdige driehoek het symbool voor *God*, waarin de Kenner, het Gekende en het Kennen één zijn: *een in drie en drie in een*. [...]

Elisabeth Haich

Straling en trilling

Het menselijk bewustzijn is een energie, een straling met een trillingsfrequentie. Trouwens, alles wat door de Schepper bestaat heeft een bewustzijn met een eigen trillingsfrequentie. De bedoeling van de schepping is dat ons bewustzijn zich door levenshouding c.q. ervaring verhoogt in trilling opdat zij ooit mee kan resoneren met de hoge goddelijke trilling. Vandaar de uitspraak: 'gelijk trekt gelijk aan'. Bij een te lage trilling (bewustzijn) kan men niet meer meevibreren met de hogere frequenties van anderen. Zo zijn daarom ooit uit de Zon 'haar' planeten ontstaan; en vier miljard jaar geleden, in Lemurië, uit de Aarde onze Maan. Zo konden 'lagere' zielen daarop verder incarneren/leven en de bestaande 'hogere' zielen niet afremmen, of zelfs meenemen, vasthouden in hun lagere frequentie c.q. bewustzijn. Ook onze Aarde is een levend organisme en heeft een eigen trillingsfrequentie (de Schumann resonantie van ongeveer 8 Herz). En volgens sommige helderzienden (waaronder Christina von Dreien) verhoogt de Aarde momenteel (volgens mij vanaf 21-12-2012) haar trilling. Dit betekent dat de bewoners hierop zullen moeten anticiperen in verhoogde levenshouding, en daardoor hun bewustzijn (met haar hogere trilling) kunnen verhogen om alzo bewoning op deze Aarde mogelijk te houden. En dit geldt dus voor iedereen en op de gehele aarde! Wil je de/een waarheid weten? Kijk dan bijvoorbeeld ook naar karikaturen en/of opzettelijke verdraaiingen van de waarheid. Bijvoorbeeld: Als de mens tot 'Verlichting' komt vindt dit plaats in de vierde hersenholte, de plaats waar o.a. de Indiër de stip tussen de wenkbrauwen zet. Een geweldige gebeurtenis en de opmaat tot 'Verlossing'. De karikatuur echter is dat als iemand vindt dat je gek bent hij met zijn vinger precies wijst naar die plek op zijn voorhoofd! Moet dus de mensheid, zoals gesteld, momenteel collectief in trilling, in bewustzijnsstraling, verhogen, omdat de tijd er rijp voor is, dan is de karikatuur toename van mondiale stralings-activiteit. Deze karikatuur is 5G! Een technische, door de tegenmacht Ahriman gewilde 'tegentrilling' op de bewustzijnsverhogende trillingen die voortkomen uit de Christusimpuls. En omdat 5G bijna met geweld uitgerold wordt, valt hieruit te concluderen hoe krachtig de Christusimpuls momenteel is! (Zie ook op de site het artikel over Ahriman, Christus, Lucifer) Laten wij met hart, hoofd en handen de Christusimpuls ontvangen en dragen!

Paul Wink

Christina von Dreien zegt op pagina 275 van haar derde boek dat geweld niet met geweld vergolden moet worden, maar dat de mens absoluut zijn mening kenbaar moet maken (met democratische middelen). Het is erg belangrijk om je mening te vormen over hetgeen in de wereld en in jezelf gebeurt. Zonder waardeoordeel, en wetende dat je eigen waarheid niet absoluut is maar een momentopname in je bewustzijn is. Je geeft je mening niet louter om de wereld direct fysiek te willen veranderen, maar om energetische, fijnstoffelijke processen op te starten. Je eigen lots/beschermengel heeft nodig dat je een mening hebt zodat hij dan beter kan handelen uit het 'programma' (*je horoscoop*) dat je bij je draagt voor deze incarnatie. Zo kunnen dus ook alle lotsengelen 'ingrijpen' als deze mensen geen 5G uitrol wensen!

Werkelijk niet om een paar dromers gaat het in de antroposofische (*Note Paul: of rozenkruis*) levensbeschouwing, maar om mensen geschikt te laten worden om krachtig in het leven te staan, aan dit leven deel te nemen en mee te werken in het leven; niet om de stichting van enkele kolonies van een paar mensen die het zich op hun manier goed willen laten gaan en ergens in een bergachtig gebied vegetarisch eten en dergelijke bijzaken bedrijven; daar gaat het niet om, **maar het gaat erom de tekenen van de tijd te begrijpen, om te weten wat werkelijk historisch noodzakelijk is in de ontwikkelingsloop van de mensen.**

Antroposofie (*of Rozenkruis en andere bonafide stromingen*) is niet de liefhebberij van afzonderlijke groepen; antroposofie is iets dat door de geest van onze tijd zelf vereist wordt.

Rudolf Steiner – GA 72 Bazel, 24 november 1917 (bladzijde 178)